(Նօտրագիր C.)

տէր յ՟ս ք՟ս զհոգիս իւր պայծառացուսցէ
և զաշխատանս իւր ի հաճոյս իւր ընկալցի ամէն

(Ոտանաւորի հեղինակի գրչով—նօտրագիր B.)

վրիպանաց սակս որ ի սմին և յայլսն՝ ներել ինձ մաղթեմ տրպիս։

(Նօտրագիր A.)

50. Առ կենսատու եւ արարչընկալ ս՟ք խաչն Աղթամարայ.

Գերահրաշ Տաճար լուսաճեմ խորան. յառագաստ[1] վերին գեղեցկահարմար. առ քեզ պաղատիմ ս՟ք խաչդ բարերար.

Արքայն արքայից առ քեզ բնակեցաւ. պսակեալ զքեզ բերկրեալ ցնծացաւ։

Գեղգեղեալ գօվեմ զերգս զանազան. զկղզինն աղթմ՟ր իւր ս՟բօվքն համայն. աստ կառուցանի ս՟բ խաչն պատւական. լիցի պահապան ազգիս արամեան։

Քումբէթդ երկակի է երկնանման. դրունքդ երրակի ըստ երրորդութե՟ն տեսոյդ զմայլին աշխարհքն ամենայն։

Ազնիւ պատկերօք զքեզ զարդարեցին.
անունդ կենսատու ս՟ք խաչ ձայնեցին.
կղզինն աղթամ՟ր զքեզ կառուցին.
յանդէպ վասպուրայ մեծի քաղաքին.
զի ես յառագաստ մաքուր փեսային.
ահագնատեսիլ տաճար երկնային։

---

[1] Թէ նախընթաց էջերում և թէ այստեղ բառասկզբին տեսնում ենք յաճախ, ձայնաւորով սկսուող բառերի մէջ, յ, որը որոշ բարբառների յատուկ մի հագագային շունչի փոխարէն է և ոչ յ նախդիրը. երբեմն յ-ի փոխարէն պատահում է նաև հ, օր. «պատուելի հայրս (= այրս) այս ապրէլուսս». Ձեռ. Ագուլ. Թովմ. առ. վ. թ. 17, էջ 1ա. Թուակ. գրչթ. ՋՂՁ.